

A szellem ereje

tal fenyegetett óbudai lakásában, villanyát – mint József Attiláét – kikapcsolták, töretlen szellemmel írta utolsó Rezeda Kázmér szép élete novelláit, és a magyar irodalom netovábbját jelentő életművét maga mögött hagyva fordult mindenből kiábrándultan a fal felé.

Apropó, ha már kocsmázásról ejtettünk szót, joggalanság lenne korunk egyik legnagyobb íróját, Krúdy Gyulát elfelejteni. Ez a csodaember életét úgy élte le, hogy soha nem volt lakása, vacak panziókban vagy óbudai hónapos szobákban élt, már amikor nem tabáni kiskocsmákban (talán ott is, ahol Faludy Gyurkával volt szerencsém eszmét cserélni), a Japán kávéházban és az Üllői úti klinikák boncmesterei között múlatta idejét. Közben megírta közel százkötetes páratlan életművét. 1916-ban, alig harmincévesen már olyan remekműveket írt, mint az Utazások a vörös postakocsin, és olyan csodaművekkel végezte be, mint a Hét bagoly és a Boldogult úrfikoromban. Krúdy 55 éves korában mindenkitől elhagyatva, kilakoltatás ál-